

## Vinovăția unui vers

Blacks

---

Domnește peste zări o oboseală  
și liniștea se-așterne desuet  
să prindă în cătări o forfoteală  
păstrată într-un suflet de poet.

Cătana se așază în tranșee,  
așa cum în tăcere a exersat,  
ca să lovească a versului cornee  
ce s-a deschis spre-un vis imaculat.

Azi nu e timp de visuri călătore,  
iar dreptul de-a visa e blestemat:  
să-și mistuie esența creatoare  
reconstruind tot ce e dăruit.

Dar poate că a lumii aventură  
spre un tărâm alergic la frumos  
dictată e de-o neagră editură  
ce ne-a impus cititul rușinos.

Când nevăzute rânduri ne transformă  
și le urmăim, neînțelegând nimic,  
doar versul iubitor de altă normă  
devine dintr-o dată inamic.

Fixată în a ei coloratură,  
din lume se ridică-un tribunal  
Și versul-i condamnat ca prin tortură  
să își renege rolul pasional.

Cum îndrăznește să îi dea Lumină  
când somnul ei de alb îi temător?  
Nu simte acel surplus de calamină  
ce poate s-o distrugă la motor!

Așa că, mai simplu e să acuze,  
să decreteze că e necesar  
ca versul să rămână fără muze  
iar glonțul să-l trimită emisar.

Cum ar putea a versului magie  
să stea de pază cu al său penel  
să-ntâmpine a glonțului urgie

cu un buchet de visuri în crenel?

Dar nu cătana este vinovată  
că va roti trăgaciul arzător,  
ci lumea nefiresc de enervată  
pe versul de Lumină dătător

Nu caut nicidecum vinovăția  
în suflul fad ce pleacă din prezent  
Când glonteale atinge Curăția  
se-aude doar al liniștii torent.